

РЕШЕНИЕ

№ 1908

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11688** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Д. Д. В., чрез пълномощници адв. А. С. и адв. С. С., против т. 1 от решение № 391/05.11.2020г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с което е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация – писма с вх. №№ 11-00-25/11.07.2019г.; 11-00-25/19.08.2019г.; 11-00-25/29.08.2019г. и 11-00-25/05.09.2019г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на постановения отказ. По същество се сочи, че [фирма] получава годишна субсидия от държавния бюджет, поради което всеки данъкоплатец има право да знае как са определени разходите за осъществяваната от предприятието дейност – дали се покриват изцяло от размера на получените приходи или от бюджетни средства, получени като субсидия. Доколкото разходите са посочени като ценообразуващи елементи при формиране на цената на предлаганите услуги, безспорно е налице надделяващ обществен интерес от предоставяне на информация как е формирана предлаганата цена за предоставяните услуги и по какъв начин е използвана бюджетната субсидия. По тези съображение се иска отмяна на отказа.

Ответникът – председател на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез пълномощник юрк. М., в съдебно заседание и с представено писмено становище развива съображения за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

Административното производство е започнало по заявление от управителя на [фирма], заведено с вх. № 16-00-13/08.10.2020г. по описа на КРС, с което на основание чл. 3, ал. 2, т. 2 вр. чл. 2, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 3 от ЗДОИ е поискан достъп до обществена информация във формата на копия на материален носител или копия, предоставени по електронен път или на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните за следното: копие на решение № 348/20.09.2019г. на КРС и приложения към решението, предоставени от [фирма] с писма вх. №№ 11-00-25/11.07.2019г.; 11-00-25/19.08.2019г.; 11-00-25/29.08.2019г. и 11-00-25/05.09.2019г.

С т. 2 от решение № 391/05.11.2020г. на председателя на КРС е предоставен достъп до обществена информация - решение № 348/20.09.2019г. и приложенията към него. С т. 1 от същото решение е отказ достъп до обществена информация, обективизирана в писма вх. №№ 11-00-25/11.07.2019г.; 11-00-25/19.08.2019г.; 11-00-25/29.08.2019г. и 11-00-25/05.09.2019г.

Изложени са следните мотиви:

Посочените писма са постъпили в хода на производството по съгласуване на цената на универсалната пощенска услуга /УПУ/ по видове услуги съобразно правомощията на КРС по чл. 15, ал. 1, т. 14 от Закона за пощенските услуги. За да съгласува цената на УПУ по видове услуги, КРС следва да разполага с доказателства, че тези цени отговарят на изискванията на Наредбата за определяне на правила за образуване и прилагане на цената на универсалната пощенска услуга и Методиката за определяне достъпността на цената на универсалната пощенска услуга. Производството е приключило с решение № 348/20.09.2019г. на КРС, с което са съгласувани предложените от [фирма] цени на универсалната пощенска услуга по видове услуги. С писма с вх. №№ 16-00-13/28.10.2020г. и 16-00-13/04.11.2020г. [фирма] е изразило несъгласие посочените писма да бъдат предоставени на заявителя, тъй като информацията представлява търговска тайна, а нейното предоставяне би довело до нелоялна конкуренция между двете търговски дружества.

Задълженият субект е посочил, че цитираните писма, с изключение на Приложение 1 към писмо с вх. № 11-00-25/05.09.2019г., не са приложение към Решение № 348/20.09.2019г. на КРС. За предоставяне на съдържащата се в тях информация е необходимо съгласието на третото лице, като в случая такова не е дадено. Прието е, че исканата информация има търговска стойност по смисъла на Закона за защита на търговската тайна и Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Данните за разходите за предоставяне на всеки един вид услуга от УПУ, респ. за разходите за приемане, пренасяне и доставяне на всеки вид пощенска пратка, както и данните относно начина на ценообразуване, представляват търговска тайна по смисъла на чл. 3 от ЗЗТТ. Ако бъде разкрита тази информация, заявителят ще разполага с предимство пред своя конкурент при участието в процедури по възлагане на обществени поръчки за предоставяне на пощенски услуги, с което ще бъде засегната конкурентноспособността на предприятието – притежател на търговската тайна, респ. ще доведе до нелоялна конкуренция.

Изложени са съображения, че исканата информация не попада в приложното поле на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като предоставя данни за разходи и начин на

ценообразуване на търговско дружество и не е свързана с дейността на административния орган. Информацията е търговска тайна и е част от административната преписка по приемане на решение № 348/20.09.2019г. Информацията ще послужи единствено на заявителя и няма да допринесе за прозрачността и отчетността на КРС относно вземаните решения.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в предписаната от закона форма, но в нарушение на материалния закон.

Исканата информация безспорно има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая търсената информация е налична при задължения субект във връзка с проведено производство по реда на чл. 15, ал. 1, т. 14 от ЗПУ – за съгласуване на цената на УПУ по видове услуги, т.е. безспорно засяга обществения живот в страната. Касае се за информация, свързана с начина на определяне на цената на УПУ, което предопределя прозрачност и достъпност на тази информация, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Обществената информация бива два вида - официална и служебна, като в разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Предвид гореизложеното, исканата информация безспорно има характера на обществена служебна информация по смисъла на чл. 2 и чл. 11 от ЗДОИ, тъй като касае ценообразуването на пощенските услуги, предлагани от [фирма], като цените на услугите, включени в УПУ, се съгласуват от КРС по реда на чл. 15, ал. 1, т. 14 от ЗПУ.

По доводите, че не е налице надделяващ обществен интерес, съдът приема следното:

На първо място, задълженият субект не е съобразил факта, че [фирма] представлява „публичноправна организация“ по смисъла на § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ДР на ЗДОИ, поради това, че едноличен собственик на капитала на дружеството е държавата, в лицето на нейния принципал министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и като такава е обект на управленски контрол от негова страна, както и че повече от половината от членовете на управителния му орган се избират от него. Следователно [фирма] също е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 вр. § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ЗДОИ. Съгласно чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Разпоредбата визира две хипотези, при които не е необходимо съгласие на третото лице – когато третото лице е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена и когато е налице надделяващ обществен интерес. След като търсената в случая информация

безспорно е обществена, а третото лице е задължен субект, налице е първата хипотеза на сочената норма. В този случай не е необходимо да се иска съгласие на третото лице или да се изследва наличието на надделяващ обществен интерес, а се дължи предоставяне на информацията.

За пълнота съдът не споделя съображенията на задължения субект, че не е налице надделяващ обществен интерес. Действително [фирма] е търговско дружество, но държавата е едноличен собственик на капитала му. В Закона за държавния бюджет на РБ за съответната година за дружеството се предвиждат средства, отпускани като субсидия от държавния бюджет. Доколкото се касае за публични средства, данните за разходването им неминуемо представляват обществен интерес. Такъв интерес представляват и данните, използвани при ценообразуването на предлаганите от дружеството услуги, за да се установи по какъв начин се формира съгласуваната от КРС цена, а именно дали при формирането ѝ разходите се покриват изцяло от размера на получените приходи или се поемат със средствата от отпуснатата субсидия от държавния бюджет. За формиране на собствено мнение относно дейността на КРС по чл. 15, ал. 1, т. 14 от ЗПУ, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, жалбоподателят е поискал достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България. При това положение, съдът намира, че няма основание за отказ за предоставяне на исканата информация. Този извод се обосновава и от § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, който въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е".

В случая следва да се приеме, че не е оборена законовата презумпция на § 1, т. 5, б. "б" от ДР на ЗДОИ, поради което е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

По изложените съображения постановеният отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а делото – върнато като преписка на органа за ново произнасяне съобразно мотивите в настоящото решение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 391/05.11.2020г. на Комисията за регулиране на съобщенията, в частта му по т. 1.

ВРЪЩА преписката на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията за ново произнасяне, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

